

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

เราตายไปแล้ว ธรรมะสำคัญ ๆ จะออกทีหลัง

เออ ทำบุญวันเกิดดีแล้ว วันเกิดนี้มันสด ๆ ร้อน ๆ เจ้าของก็เห็น ทำบุญวันเกิดของเจ้าของก็เห็น ทำบุญวันตายไม่เห็น ถ้าอยู่ในฐานะที่รับ ทำบุญอุทิศส่วนบุญก็ได้รับ ถ้าไม่อยู่ในฐานะรับแล้วก็ไม่รับ ผู้ที่อุทิศไปนั้นเลยรวบเอาหมดเลย ผู้นั้นเลยไม่ได้ ในตำราท่านมีอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถึงบอกว่าให้ทำเสียเวลาสด ๆ ร้อน ๆ นี่เป็นที่แน่ใจ ยิ่งกว่าเวลาตายแล้วค่อยทำ

วันที่ ๗ มิถุนา ทองคำได้ ๑ บาท ๒๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๙ ดอลลาร์ เมื่อวานได้มาอีก ๑ กิโล คือเราไปธุระของเราเมื่อวาน เลยได้ทองมา ๑ กิโลกับสร้อยคอหนึ่งสาย เขาบอกอยู่แต่เสียงไม่ชัด น่าจะเป็น ๑ บาทหรืออะไรนี่แหละ แต่ยังงี้ก็ได้ ๑ กิโลแล้ว ไปต่อเลยกลายเป็นเรื่องต่อสายยาวเหยียดไปเมื่อวานนี้ ตั้งใจว่าจะเอาอันนี้ไปให้โรงพยาบาลห้วยเม็ก แล้วต่อไปทางร้อยเอ็ด จากร้อยเอ็ดก็มามหาสารคาม คือโทรศัพท์เขาต่อสายยาวเหยียด ลากเราไปนั้น ลากเราไปนี้ พอทราบที่เราไปนะ โทรศัพท์เขาโทรถึงกัน ๆ เมื่อวานนี้ร้อยเอ็ดก็ไป ไปโรงสีของสมหมาย เขาถวายทองคำมา ๑ แท่ง จากนั้นก็ต้องได้มาทางมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทางนั้นลากมา โทรศัพท์ไปถึงกันลากมาที่มหาวิทยาลัย จึงได้กลับคำเมื่อวานนี้

ไปไหนไม่ค่อยว่างนะเรา เมื่อวานนี้ได้เห็นแล้วอินเตอร์เน็ตนะ ไปเห็นที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เขานิมนต์ให้ไปดู อินเตอร์เน็ตของหลวงตาที่เขาออก ๆ ที่นี้ดูกันทุกวัน นิมนต์เราไปดูเราก็เลยไปดู ให้เขาเปิดให้ดู โอ้ย ชัดเจนมากนะ เห็นชัดเจนรูปเราก็เห็นตลอด ๆ เลย ต้องการอะไร ๆ นี้เขาจะเขียนไว้ในนั้นเสร็จเลย เช่น ประวัติหรือเทศน์อะไร ๆ มันมีลูกศรอยู่นั้น พอกดปุ่มก็ออกมา ๆ เอาละ เข้าใจแล้ว อย่างนี้ก็ออกได้ทั่วโลก ออกได้หมดเลยนะ มีอย่างนี้แล้วใครกดไปตรงไหนมันก็รู้ ที่นี้เขาก็กดได้สบาย ๆ กดอะไรมันก็ออกมา ๆ

ธรรมะของเรานี้จะออกบั้นปลายนะ คือธรรมะบั้นต้นจะกลับกลายมาออกบั้นปลายอีกทีหนึ่ง เช่น ที่เราสอนพระสอนอะไรมาเป็นประจำ ๆ ต่อไปเขาจะเอาเหล่านี้มาแลถมท้ายไปเรื่อย ๆ เลยว่าธรรมะที่ออกก่อน ๆ จะมาบั้นปลาย เทศน์อินเตอร์เน็ตไปก่อน ๆ เสร็จทางนี้แล้วเขาจะเอาตามหนังสือตามเทปอะไร ออกทางอินเตอร์เน็ตต่อกันไปเรื่อย ๆ เรียกว่าธรรมะเหล่านี้จะออกบั้นปลายไปตลอดยี่ดยาวนาน ธรรมะบั้นปลายจะเป็นธรรมะเรียกว่าสำคัญ ๆ เพราะเทศน์สอนพระ อัดเทปเอาไว้ ๆ ถอดออกมาที่

เป็นเล่มแล้วก็มี ไม่เป็นเล่มก็มี ใครต้องการตรงไหนก็ไปเอานั่นออกมาใส่เข้าใน อินเทอร์เน็ต ต่อไปก็เป็นอย่างนั้น

ดีไม่ดีเรียกว่าเราตายไปแล้วธรรมะถึงจะออกมาทีหลัง ๆ ธรรมะที่สำคัญ ๆ จะ ออกทีหลัง เวลาที่ดูเหมือนจะมีแต่แกงหม้อใหญ่ออก แกงหม้อเล็กไม่ค่อยได้ออก เทศน์ที่ไหนก็สะเปะสะปะ ทั้งหมดทั้งหมทั้งแมวไปด้วยกันเลย นี่ละแกงหม้อใหญ่ มีทั้งหมดทั้งหมทั้งเปิดทั้งไก้ทั้งแมวอยู่ในนี้หมด ในแกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็กไม่มี ยิ่งแกง หม้อจิวแล้วพุ่งเลยทันที นี่ละเข้าใจว่าจะออกทีหลังตอนท้าย เมื่อหมดเรื่องของเราที่ เทศน์เหล่านี้ไปแล้ว อันนั้นจะแถมเข้ามาต่อท้ายเรื่อย ๆ คนจะได้ฟังธรรมะสำคัญ ๆ ตอนท้ายมากกว่าตอนที่เทศน์เวลานี้ เพราะเทศน์เวลานี้เป็นเทศน์ทั่ว ๆ ไปให้คนเข้าใจ ทั่วถึงกันตามชั้นภูมิของคนให้ได้ไปตาม ๆ กันหมด แต่ธรรมะชั้นสูงส่วนมากจะได้ผู้ ปฏิบัติทางด้านจิตตภาวนา ชั้นแกงหม้อเล็กหม้อจิว จะมีแต่ธรรมะประเภทนั้นขึ้นเลย

ได้เห็นแล้วเมื่อวานนี้เขาเปิดให้ดู อ้อ อย่างนี้เอง อย่างนี้มันก็มีอยู่ทั่วไป ใครเอา มาไว้ที่บ้านของใครก็ได้ใช้ไหมล่ะ มันไม่ใหญ่โต เห็นชัดเจนนะ ก็ไปยืนดูอยู่ใกล้ ๆ เขา เปิดแล้วก็ยืนดู เขาเปิดให้เราดู เขาชี้แจงให้ทราบ แล้วเขากดให้เราดูด้วย มันมีลูกศร เล็ก ๆ จะเอาช่องไหนเปิดบ้างตามลูกศรออกเรื่อย ๆ เราดู อ้อ อย่างนี้เองอินเทอร์เน็ต รูปเราเห็นชัดเจนมากนะอยู่ในนั้น คิดว่าจะออกไปนานอยู่ เทศน์ประจำวันก็ออกจากนี้ ไปเรื่อย ๆ พอหลังจากนี้แล้วอันนั้นก็ติดตามมา ๆ เรื่อย ๆ ตามมาทีหลังจะเป็นธรรมะ ประเภทสำคัญ ๆ เต็ดเดี่ยวเฉียบขาด ฟาดกิเลสขาดสะบั้น ๆ แกงหม้อเล็กแกงหม้อ จิวนะ

พิจารณา โอ๊ย เสียตายชาวพุทธเรา ธรรมะพระพุทเจ้าล้นตลาด แต่กิเลสมัน เอาผ้า พวกจอกพวกแหนเป็นคล้ายกับผ้าพลาสติกคลุมไว้หมด แล้วมันเอาซี่หมูราซี่ หมมาแห้งไปเกลื่อนไว้หน้าตลาด เอาทองคำปิดไว้ กิเลสมันพวกสัวมพวกถานเกลื่อน คนก็ตะครุบกันอยู่นี่ละ พวกสัวมพวกถานด้วยกันมันตะครุบง่าย ตะครุบกันนะซี ธรรม อยู่กันไม่เห็น เลิกอันนี้ออกปั๊จจำขึ้นมานี้มันก็รับกัน ที่นี้ก็ต่อยกันละซี อันนั้นกับอันนี้ เป็นยังไง ๆ เมื่อเห็นอันเดียวไม่มีคู่แข่งก็ไม่ทราบจะไปหาอะไร คัดเลือกอะไร ๆ ก็มีอัน เดียว ๆ ถ้ามีสองเข้ามา อันนี้ดีหรืออันนี้ดีมันก็เห็นทันที พอเปิดนี้ออกปั๊จจำนี้ล้ม ระนาวไปเลย

อันนี้มีแต่พวกจอกพวกแหนปกคลุมหุ้มห่อ น้ำที่ใสสะอาดไม่ปรากฏตัวเลย อยู่ในสระเดียวกันนั้นแหละ สระก็คือหัวใจ ธรรมก็อยู่ที่หัวใจ กิเลสปกคลุมเอาไว้ไม่ให้ มองเห็นธรรมก็วิ่งไปตามกิเลสไปเสีย โห นำเสียตายนะเราพิจารณา เราพิจารณาย้อน หลังตอนที่มันหลงก็หลงจริง ๆ พวกชาวพุทธเราทั้งพระทั้งฆราวาส พิจารณาย้อนหลัง

ตามเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ มา มาในขณะนี้ค่อยปรากฏขึ้นบ้างก็คือหลวงปู่มั่นนั่นเอง ขึ้นมาตรงนี้นะ แต่ก่อนไม่มี กรรมฐานนี้เหมือนกับเป็นของแปลกของปลอม สัจจมาจากที่ต่าง ๆ พวกเจ้าถิ่นก็คือประเพณีบ้านเมืองที่ลุ่มคล้ำกันไปไม่มีหลักมีเกณฑ์มีเหตุมีผลอะไร อันนี้เป็นหลักใหญ่ขึ้นมา กลายเป็นประเพณีบ้านเมือง เมื่อเห็นของแปลกประหลาดขึ้นมาซึ่งเป็นของจริง ไอ้พวกนี้ก็เห็นอันนั้นเป็นของปลอมไปเสีย พัดกันนะ นี่เราพิจารณาย้อนหลัง

หลวงปู่มั่นสมบุกสมบันมากที่สุดทีเดียว ถูกรบถูกราทูกแบบทุกฉบับ ถูกขับถูกไล่หาว่าเป็นพระป่าพระรามาจากทิศใดแดนใด ว่าไปอย่างนั้นนะ ที่บ้านมันได้ส้วมได้ถ่านแน่นหนามั่นคงแล้ววางั้นเถอะ มันขับไล่ข้างนอกว่าเป็นของแปลกของปลอม ถูกขับถูกไล่ โห้ย ไปที่ไหน ท่านสมบุกสมบันมาก นั่นแหละเริ่ม พอธรรมท่านปรากฏขึ้นแล้ว ออกมาชี้แจงแสดงกับบรรดาอุกฤษฏ์ทั้งหลายฝ่ายพระปฏิบัติ ก็ค่อยเริ่มปฏิบัติมาค่อยกระจายออกไป คนเริ่มหายสงสัย ๆ ทีนี้ก็เริ่มเห็นเป็นความจริงขึ้นมาอย่างเต็มส่วน ตามความจริงที่มีอยู่แล้วนั้นโดยลำดับ ๆ มา จึงมีเกาะมีดอนให้เลือกได้ ก็อย่างนั้นแล้ว เราจะเลือกอะไรก็ได้ ถ้าไม่เลือกก็จมไปเลย เพราะไม่มีอะไรจะเลือกก็จม

ทั้ง ๆ ที่ถือศาสนาพุทธ มันก็เป็นแบบกิเลสไปเสียทั้งหมด พุทธที่แท้จริงของพระพุทธเจ้าไม่มี พุทธที่แท้จริงก็อย่างที่หลวงปู่มั่นเอาออกมา นั่นแท้จริง แต่ก็เป็นของปลอมไปในขั้นเริ่มแรก ครั้นต่อมาก็ค่อยเข้าอกเข้าใจ ก็ค่อยยอมรับกันไป ๆ ทุกวันนี้เรียกว่ายอมรับมากแล้ว เรียกว่าฟื้นขึ้นมาในหัวใจของชาวพุทธเรา การพูดทั้งนี้เราไม่ได้ติฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนะ เราพูดตามเรื่องราวที่เป็นมา มันเป็นอย่างนั้น เวลานี้ก็ค่อยรู้เรื่องราวกันขึ้นพอสมควร พอคัดพอเลือกได้

อำนาจของหลวงปู่มั่นของเล่นเมื่อไร ท่านทำประโยชน์ให้โลกอย่างเสียบ ๆ ตลอดมา สมท่านเป็นผู้สงบเสียบทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีเรื่องมีราวกับใคร หลวงปู่มั่นไม่มี ถูกขับถูกไล่ไปไหนก็ถูก แต่ท่านไม่มีกับใครท่านก็ไปของท่านสบาย ๆ อย่างนี้ นี่เราทราบเรื่องราวมานะ ได้พิจารณาด้านหลังของท่านที่ผ่านมา โอ้ย ท่านสมบุกสมบัน ถูกขับไล่ไล่ส่ง ไปที่ไหนเขาเรียกเป็นพระจรจัด ตลอดเสื่อเย็น นี่พวกป่าว่าให้ท่าน พวกบ้านว่าอีกแบบหนึ่งไล่ขับหนีนะ แม้ที่สุดพวกคณะเดียวกันก็ยังขนาบกันว่ากัน หลงยศนี้เราเห็นทั้งหมดเรื่องราวเป็นมา ๆ คือเราพิจารณาย้อนหลัง ฟังเรื่องราวอะไรย้อนหลัง ๆ ท่านสมบุกสมบันมากจริง ๆ

ถูกขับไล่นี้มากต่อมาก ท่านไม่เอาเรื่องกับใคร สำคัญนะ นั่นละธรรมเป็นธรรม ไม่เอาเรื่องเอาราวกับใคร ท่านทำประโยชน์อย่างลึกลับ พอได้ประโยชน์เป็นที่พอใจ ท่านแล้วประกาศสั้นออกมาจากหัวใจทองทั้งแห่งออกมา บรรดาคนที่มีอุปนิสัยปัจจัยก็

ต้องยอมรับ ๗ คือค่อยมีผู้เข้าไปอบรมศึกษากับท่านเรื่อย ๆ ฝ่ายพระ นั้นละท่านผลิตพระ พุดให้เต็มยศคือประเภทเพชรน้ำหนึ่ง ออกมาจากสำนักพ่อแม่ครูจารย์มั่น เราอยากจะทำทั้งนั้น ไม่ว่าแต่ว่าแทบทั้งนั้น คำว่าแทบที่ตรงไหนบ้างไม่เห็นมี ถ้าว่าลูกศิษย์หลวงปู่มั่นองค์ไหน ๆ อยู่ที่ไหน ๆ มันก็รู้ชัดเจน จึงว่าทั้งนั้นไปเลย ชื่อเสียงโด่งดังไม่ใช่โด่งดังแต่ชื่อ ตัวจริงโด่งดังมาแล้วจึงมาออกเป็นชื่อเป็นเสียง นี่ละท่านทำประโยชน์อยู่ลึก ๆ นะ

ใครหาทราบไม่ว่า ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ประกาศธรรมสอนพี่น้องชาวไทยอยู่ทั่วประเทศไทยในทุกภาคว่าเป็นลูกศิษย์ของใคร เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นทั้งนั้นนะ นั่นฟังซิ นี่ท่านทำประโยชน์อย่างลึก ๆ องค์ท่านก็นิพพานไปแล้ว ลูกศิษย์ลูกหาของท่านทำประโยชน์ให้โลกมากมาย ภาคไหนมีทุกภาคนะประเทศไทยเรา มีหมดทุกภาค ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออก เรียกว่าทุกภาคเลยพระกรรมฐานสายหลวงปู่มั่นเรานี่ ออกไปเทศนาว่าการสั่งสอนมีมากมาย เพราะฉะนั้นคนจึงค่อยรู้เรื่องราวชั้นบ้าง เตียวนี้ไม่ค่อยมีเรื่องราวอะไรเกี่ยวกับกรรมฐาน เรียกว่าพระบ้านพระป่า ไม่มีเตียวนี้นะ ไม่ทะเลาะกัน

แต่ก่อนพระบ้านกับพระป่า พระป่าเป็นพระที่ถูกขับไล่ เตียวนี้ไม่มี เข้าใจกันก็เป็นอย่างนั้น ไม่ตีใครนะ เมื่อไม่เข้าใจก็สงสัยซิคคนเรา สงสัยไม่แน่ใจก็ยังไม่ให้เข้าบ้าน ไม่ทราบเป็นโจรผู้ร้ายหรือเป็นมิตรเป็นสหายมาจากที่ไหน จนเป็นที่เข้าใจกันแล้วก็ยอมรับกัน ๆ นี่ก็แบบเดียวกัน เราตำหนิบ้านก็ไม่ได้ตำหนิใครก็ไม่ได้ เรื่องราวเมื่อไม่เข้าใจก็ต้องเป็นอย่างนั้น ท่านทำประโยชน์ได้มากมายจริง ๆ ท่านก็นิพพานไปแล้ว ชื่อเสียงท่านเตียวนี้สะท้อนกลับมามากทั่วประเทศไทยแล้วใช้ไหมล่ะ ตอนหลังที่ท่านไปแล้วค่อยดังทีหลัง

สมมุติที่เป็นมхамงคลแก่ชาวพุทธเรานี้ตั้งขึ้นทีหลังจากหลวงปู่มั่น ส่วนวิมุตติท่านไปแล้ว วางสมมุติที่เป็นมхамงคลไว้แก่พี่น้องชาวไทยเรา แล้วครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ล่วงไป ๆ จนแทบจะไม่มีแล้วเวลานี้ ลูกศิษย์ผู้ใหญ่ ๆ ของหลวงปู่มั่นว่าจะไม่มีก็ไม่น่าจะผิดไปแล้ว แต่ครูบาอาจารย์ทั้งหลายเหล่านี้ก็ได้ประสิทธิ์ประสาทอรรถธรรมความรู้วิชาทางด้านปฏิบัติธรรมไว้ สำหรับกุลบุตรสุดท้ายภายหลังก็ค่อยกระจายออกไป ลูกศิษย์ลูกหาจึงค่อยมีมากอยู่ ถึงครูบาอาจารย์ท่านล่วงลับไปมรดกท่านก็มอบไว้แล้วพอเป็นร่องรอยเดินตามท่านไปบ้างเวลานี้

นี่ก็ดูเหมือนถึง ๕๒ ปีแล้วที่ท่านล่วงไป ปี ๙๒ เดือนพฤศจิกายน วันที่ ๑๐ ท่านล่วงลับ ถ้าจำไม่ผิดนะ เผศพท่านเดือนมกรา ปี ๙๓ เวลาท่านจะสิ้นลมนี้แห่ม สด ๆ ร้อน ๆ นะเรา คือดูจนตาไม่กะพริบเลยนะเวลาท่านจะนิพพาน พอไปถึงที่แล้วที่ท่าน

เร่ง คินั่นคินสุดท้าย คินสุดท้ายท่านไม่นอน เราก็ไม่ได้นอน นั่งติดกับท่านอยู่ตลอด ในมุ้ง เร่งใหญ่เลยนะ เรายังเสียชีวิต คือถ้าท่านแย็บออกนิตหนึ่งเท่านั้น คินวันนั้นยังไฉ วัดบ้านภูต้องแตกเลยเถียว ถ้าท่านแย็บออกมานิตหนึ่ง แต่เราก็ไม่รู้ วิ่งไปหาครูบา อาจารย์องค์ใดที่มีอายุพรรษาแก่กว่าเรา ก็เราพรรษาน้อยกว่าแต่เป็นผู้ใกล้ชิดติดพัน กับท่านตลอดเวลา รอฟังเหตุการณ์ท่านตลอดใช้ไหมละ เรื่องราวก็อยู่ในเราหมด

ครั้งวิ่งเอาเรื่องราวไปกราบเรียนปรึกษาครูบาอาจารย์หรือเล่าอะไร ๆ ให้ท่าน ฟัง องค์นั้นก็อย่างนั้น องค์นี้ก็อย่างนี้ โอ้โฮ เราโมโหจริง ๆ นะ โมโหนี้ถ้ามีเครื่องมา เสริมบั้งมันจะพุ่งเลยนะ วัดนั้นจะแตกในคินวันนั้น ทำไมว่าอย่างนั้น คือท่านเร่งให้เอา ไปในคินวันนี้อ่ารอ ๆ อยู่อย่างนี้นะ ท่านเอาขนาดนั้น คือท่านเร่งเอาไว้เต็มเหนี่ยวแล้ว ยังไม่ให้เป็น ที่นี้ท่านก็เร่งทางนี้เข้าใจไหม ให้ไปทันกับเวลาของท่านที่ท่านจะเร่งไว้อยู่แค่ ไหน เมื่อเร่งไม่อยู่พระพุทธเจ้าก็ยังไม่ตายใช้ไหม นี่ท่านไม่ได้บอกว่าที่เร่งให้ไปเดี๋ยวนี้ละ นี้ผมเร่งเอาไว้นะ คำว่าเร่งไว้เท่านั้นเราจะฟังเลยวัดนั้น เตรียมเดี๋ยวนี้ออกเดี๋ยวนี้เลย ไทศัพท์บั้งไปสกลนครให้เอาธมาเดี๋ยวนี้เลย เราจะออกเองนะ แต่มันไม่ได้คำนี้

ไปหาปรึกษาครูบาอาจารย์องค์ใด ๆ เราก็อดโมโหครูบาอาจารย์ไม่ได้ละ เรา พูดเป็นบาปก็เป็น เป็นกรรมก็เป็นในเรา มันโมโห คนหนึ่งรับเหตุการณ์หัวอกจะแตก ครั้งเวลาไปเล่าให้ครูบาอาจารย์ฟัง องค์นั้นก็ลักษณะนั้น องค์นี้ลักษณะนี้ ลักษณะที่ว่า ไม่ชิงชังตั้งตงนะ กับผู้รับเหตุการณ์มันเข้ากันไม่ได้มันอกจะแตกแล้วนี่ ก็อยู่กับท่าน ท่านสั่งอะไร ๆ ก็อยู่นี้หมด พอได้จ้งหะบั้งวิ่งออกหาครูบาอาจารย์ เรื่องราวเป็นอย่าง นั้น ๆ วันนี้ท่านเร่งใหญ่ นะ ๆ ท่านบอกท่านไม่นอน นั่งก็ให้หันหน้าไปสกลฯ นุ่นนะฟัง ชินะ ท่านทำเป็นปัญหาทั้งนั้น นั่ง เอ้า หันหน้าไปสกล เราก็อยู่ข้างหลังท่านหนุนท่านอยู่ ข้างหลังหันหน้าไปสกล เร่งแล้วก็บอกอย่างนั้น ท่านไม่นอน คือท่านนอนกลัวจะไปเลย

เราเทียบเหมือนนักมวย จะเป็นแชมเปียนไหนก็ตาม จะเก่งกล้าสามารถขนาด ไหนก็ตาม เวลาขึ้นเวทีนี้เกรียงไกร แต่เวลามานอนหลับครอก ๆ อยู่แล้ว ใครก็ตามผู้ หยงผู้ชายเอาไม่ไปตีหัวแชมเปียนตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่มีท่าต่อสู้ใช้ไหม นี่เวลาท่านปล่อย ใจให้หลับ นั้นละเรียกว่าแชมเปียนนอนเข้าใจไหม ชั้นธมันไม่ได้หลับมันอยากตายเมื่อไร มันก็ตาย พักชั้นธก็จริงแต่ความตายมันไม่ได้พักด้วย พอผิงขึ้นมาเวลานั้นเร่งไม่อยู่รับ ไม่ทัน ตายตอนนั้น เข้าใจไหม เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ยอมหลับ ถ้าหลับตอนนั้นก็ เหมือนแชมเปียนนอน ใครจะไปทุบไปตีอะไรก็ตายทิ้งเปล่า ๆ นี่ธาดูชั้นธหลับ พอมัน ตื่น ธาดูชั้นธนั้นละปลุก ธาดูชั้นธจะก้าวเดินเพื่อความตาย ดิตขึ้นมาจากอันนี้มีอำนาจ มากกว่า การหลับก็ไม่มี ความหมายอะไรการตายมีความหมายมากกว่า เอาไว้ไม่อยู่เร่ง ไม่ได้ไปเลย เข้าใจไหม

นี่เรารู้ทีหลัง พูดตรงอย่างนี้นะ มันรู้จริง ๆ จึงได้มาคิดเอาตอนนี้ ท่านไม่พูดนะ มีแต่ให้เร่ง ๆ ตลอดเวลา ให้ไปเดี๋ยวนี้ ๆ อयरออ ๆ นะ เรามันฟังเหตุการณ์ตลอดเวลา ไปหาครูบาอาจารย์องค์ใดองค์นั้นว่านี่ ๆ นี้ อู๊ย มันโมโหนะ จะว่าเป็นบาปก็เป็นละเรา ยกโทษครูบาอาจารย์เรื่อย เป็นยังงัยครูบาอาจารย์นี้ เป็นผู้ใหญ่ขนาดนี้ทำไมไม่คิดไม่อ่านบ้าง ผู้หนึ่งรับเหตุการณ์เป็นฟินเป็นไฟมาทำไมจึงเฉย ๆ อยู่อย่างเฉื่อยชาได้ สมมุติท่านบอกว่า นี่ผมรั้งเอาไว้จะเดี๋ยวนี้ พอผมปล่อยนี้มันจะไปเดี๋ยวนี้ละ ว่าเท่านั้นละ เราเรียกว่าวัดนั้นแตกเลย เตรียมเดี๋ยวนั้นเลย โทรศัพท์ถึงสกลนครให้มาเดี๋ยวนี้นะ

ใครจะให้ไปไม่ไปก็ตาม เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นยังไม่ยินยอมให้ไปที่มันขวางกับเราละ เรายื่นถูกเร่งจากท่านให้ไปเดี๋ยวนี้ ๆ นำอันนี้เข้าไปท่านยังไม่ยินยอมให้ไป ให้รอไปอะไรก็ไม่รู้ละ นี่ละที่เราโมโหมากนะ พอมาได้พยานว่าผมรั้งเอาไว้จะเดี๋ยวนี้เท่านั้นแหละ แตกหมดเลยเหล่านั้นไม่มีอยู่ละ เตรียมเดี๋ยวนี้นะเลยออกทันที

พอตื่นเข้ามามันคงจะบันดลบันดาล เราแน่ใจว่าต้องเป็นพวกเทพแหละ เพราะท่านเร่ง พอตื่นเข้ามายังไม่ถึง ๗ โมงเช้ารถมาแล้ว ไม่มีใครไปบอกนะ เราสับสนหมดแล้วไม่มี เป็นเรื่องของเขาเอง ก็โยมหนุ่มนี่ละ ลูกศิษย์กัณฑ์ภูฏิของท่านมาตั้งแต่คุณนายนงเทกซึ่งเป็นแม่ของคุณโยมหนุ่มนี่ เป็นลูกศิษย์ของท่านมาตั้งแต่นั้น ที่นี้อยู่ ๆ เขาก็สั่งให้รถเขวงทางมาตอนเช้าให้มารับพ่อแม่ครูจารย์มัน มากี่มาถามเรา ก็ว่ามารับท่านอาจารย์มัน ใครบอกให้มารับ คุณแม่หนุ่มว้างัน เราก็ไม่ถามต่อไปอีกแหละ พอว่าอย่างนั้นเขาก็เข้าหาท่านเลย เพราะเรารออยู่แล้วนี่ พอไปก็ไปพูด

ท่านมีลักษณะเป็นห่วงหรือเป็นมารยาทอันหนึ่งเอาไว้ว่า เขามาขอนิมนต์ท่านกลับไปสกลฯ เดี๋ยวนี้นะว้างัน ท่านก็ไม่ว่าอะไรเพราะท่านจะไปอยู่แล้ว มีแต่ท่านตอบออกมาเป็นคำสุภาพเรียบร้อยเป็นการห่วงใยบรรดาลูกศิษย์ลูกหา รถมาพอกับพระเณรไหมละ นี่พระเณรมีมากนะ รถที่มารับพอกับพระเณรไหม เขาก็ให้ข้อยืนยันทันที รับไม่หมดจะรับทั้งหมด พระเณรมีเท่าไรจะรับไปทั้งหมด แต่เวลานี้ขอท่านอาจารย์ไปก่อนว้างันนะ เราก็ลงใจปึ้งเลยทันที ท่านไม่ว่ายังงัยนึ่งเลย นี่แสดงว่าท่านรับแล้ว ทีนี้หโมเขาก็เอามาพร้อม หมอฉิตยานอนหลับ

มาก็พูดกันซุบซิบ ๆ สองสามคำระหว่างเรากับหโม ก็คอยกราบเรียนท่านเวลานี้ เขาจะขอฉิตยาพ่อแม่ครูอาจารย์เพื่อนอนหลับ จะได้พักสบาย ๆ เวลาเดินทางไปสกลนครเราว้างันนะ จะไม่กระทบกระเทือน ท่านก็นิ่งไม่ว่าอะไร เราก็ทราบแล้ว แล้วก็โบกมือให้เขาเข้ามาได้เลยเขาก็มาฉิตยา ฉิตยาแล้วก็ยกท่านขึ้นแคร่แล้วก็หามไปเลยนั้นเห็นไหม โห้ย โลงใจเลยนะเรา แหมหัวอกจะแตกจริง ๆ นะ เวลาคนหนึ่งได้ฟินได้ไฟ

ท่านจีเอา คิดดูซิท่านไม่นอนเราก็งงไม่ได้นอน โลให้ไปสกลนครเดี๋ยวนี้ ๆ อयरอ ๆ ขนาดนั้นนะ อย่างเด็ดเสียด้วย อयरอนะๆ แต่มันยังงั้นมันมารมาดลใจอะไรก็ไม่รู้นะ ท่านไมแย็บออกมา คือเราก็งงมากกว่างั้นเถอะ นี่ผมรั้งเอาไว้นะ เท่านั้นแหละมันจะผางทันทีเลย

เหตุที่ว่าผมรั้งเอาไว้นะ เราเป็นในเราเองพูดให้มันชัดๆ อย่างนี้ละ โรคหัวใจมันจะไปไม่รู้กี่ครั้งนะ ถ้าพอรั้งได้รั้งอย่างนี้ จึงเอาอันนี้จับอันนี้บีบเลยวิ่งเข้าหาพ่อแม่ครูจารย์มันท่านรั้งเอาไว้อย่างนี้เอง เมื่อสุดวิสัยแล้วแม้แต่พระพุทธเจ้าก็ตายใช้ไหม เวลานั้นยังอยู่ในฐานะที่จะรั้งไว้ได้ ท่านจึงบอกให้เร่งๆ ไป เราก็งงเหมือนกันเวลาโรคหัวใจมันขึ้นเต็มเหนี่ยว เรารั้งกันไว้เต็มเหนี่ยวมันก็เห็นชัดๆ มันก็อยู่ เวลากำลังมันไม่มากยิ่งกว่านี้รั้งก็อยู่ นี่กำลังของท่านยังพอดีกับการรั้งได้อยู่ ท่านจึงบอกให้เร่งมาๆ มันมาโดนนี่แล้วมันก็รู้อเอง อ้อ เป็นอย่างนี้เอง

ทีนี้เราก็งงได้จากนี้ละ ที่ว่าผมรั้งเอาไว้นะนั่น คือมาเป็นของเราเอง เรารั้งของเราไว้ความหมายว่างั้นนะ ไม่งั้นไปแล้ว มันหมดสภาพทุกอย่างแล้ว ร่างกายนี้เป็นท่อนไม้ท่อนฟืนไปหมด จิตพิบเข้าแล้ว รวมกับภริยาของสมมุติทั้งหมดเข้าในจุดจิตดวงเดียวแล้วเหลือแต่รู้ ลมหายใจร่างกายหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ลมหายใจก็หมด ร่างกายทุกส่วนเป็นท่อนไม้ท่อนฟืน จิตหดเข้าไป กระแสของจิตที่ออกไปสู่ร่างกาย เช่น ประสาทส่วนต่าง ๆ นี่เป็นกระแสของจิตที่ไปรับรู้รับทราบเป็นเจ้าอำนาจบังคับบัญชา ให้ทราบเรื่องนั้นอันนั้นอันนี้จากการสัมผัส พอความรู้นี้ถอนปุบเข้าไปแล้วเหล่านี้ไม่มีความหมายอะไรเลยนะ

เหมือนมิดของเราเราฟืนอะไรไปก็ ๆ นี่ พอถึงปุบมิดไม่มีความหมาย มันมีความหมายกับเจ้าของใช้ไหมละ อันนี้ก็เหมือนกันอวัยวะส่วนต่างๆ มันก็มีความหมายอยู่กับความรู้ที่แทรกไปตามประสาทส่วนต่างๆ ทัวร่างกาย พอความรู้นี้หดตัวพิบเข้ามาเท่านั้น เหล่านี้ไม่มีความหมายเลย เหมือนกับเราปล่อยเครื่องมือ แล้วก็มาเหลืออยู่แต่ความรู้อันนี้ นี่ก็รั้งตรงนี้เอาไว้อย่างไม่ให้เคลื่อน เอา ลมหายใจจะหมดอะไรจะหมดไปก็ตาม อันนี้บังคับเอาไว้ไม่ให้เคลื่อน ให้อยู่ในนั้นนิ่งเลย พอนานเข้า ๆ ทีนี้ต่อไปลมหายใจก็ค่อยแผ่วเบาขึ้นมาๆ มีขึ้นมาๆ ความรู้ที่มันรวมตัวแล้วมันก็ค่อยชานออกไปก็รับทราบหมดทุกอย่าง พอความรู้นี้กระจายออกไปรับทราบตามประสาทส่วนต่าง ๆ ทัวถึงกันหมด นี่เรียกว่าอยู่ ถ้าหากปล่อยนี้ผิงเลยไปเลย

ด้วยเหตุนี้เองเราถึงได้มาทราบที่หลังที่ว่ารั้งเอาไว้นี้ ตอนนั้นเราก็งงไม่ทราบ ท่านก็ไม่บอกมันถึงไม่รู้ แต่เวลามาเจอเราเข้าเองถึงทราบ อ้อ รั้ง คือการรั้งนี้รั้งอยู่ในฐานะที่จะรั้งได้ ถ้าอยู่ในวิสัยที่จะรั้งได้ก็รั้งได้ ถ้าเลยนี้แล้วแม้แต่พระพุทธเจ้าก็นิพพานหรือก็

ตาย อันนี้ถ้าเลยนี้ไปแล้วใครจะมารังก็ไม่ได้ ไปเลย นี้อยู่ในฐานะรังได้ นี่ท่านสั่งให้รับ
 ด่วน คือรับด่วนอยู่ในฐานะที่กำลังท่านรังได้วางั้นเถอะนะ นีเราถึงมาทราบทีหลัง โอ้โห
 เป็นอย่างนี้เอง เรายังเป็นหลายหนแล้วไม่ใช่หนเดียวนะ โรคหัวใจนี้แหละตัวสำคัญ รัง
 ได้ อยู่ในฐานะที่ควรรังได้เรียกว่าให้รอเสียก่อน เช่น อีก ๕ นาทีนี้ขออีกสัก ๓ นาทีได้
 ไหมความหมายวางั้นนะ เอา เอาเสีย ๓ นาที แล้วขออีก ๒ นาทีได้ไหม ได้ พอรังได้
 ขออีก ๑ นาทีได้ไหม ได้ ขออีก ๕ นาทีไม่ได้ สันพร้านี้จะวางั้นเข้าใจไหม ขอถึง ๕ นาที
 ฟาดปี่วะเลย เตียวก็ผิงเลยเข้าใจไหม นั้นมันต้องมีหลายแยกหลายนัยช

นีเราพูดถึงเรื่องพ่อแม่ครูจารย์มันที่ทาประโยชน์ต่อโลก เรื่องเทวบุตรเทวดาไม่
 ต้องพูดเลย ไม่มีใครถ้าในสมัยปัจจุบันที่ทาประโยชน์ให้แก่พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์
 พรหมมากกว่ามนุษย์เราเป็นหลายร้อยเท่าเลย เรื่อยว่าร้อยเท่านะ หลายร้อยเท่า
 เทวดาชั้นเดียวเท่านั้นมากกว่ามนุษย์เรานี้ทั่วโลก มนุษย์ทั่วโลกมีกี่พันล้าน เทวดาเพียง
 ชั้นเดียวเท่านั้นอยู่ในชั้นจาดุมเท่านั้นก็มากกว่าแล้ว จาดุม ดาวดึงส์ ยามา ดุสิต
 นิมมานรดี ปรนิมมิตวสวัตตี ๖ ชั้นนี้มีมากขนาดไหน นีฟังเทศน์ท่านหมด แล้วจากนั้น
 พรหม ๑๖ ชั้นมากขนาดไหน นีเรียกว่าท่านทาประโยชน์อย่างลึกลับทุกอย่าง ทำให้
 ประชาชนเรานี้ท่านก็ทาอย่างลึกลับ

ท่านเป็นโรงงานใหญ่สอนบรรดาลูกศิษย์ลูกหาให้ได้เข้าอกเข้าใจในธรรม
 กระจายธรรมของท่านออกไป นีก็เป็นเจียบ ๆ ท่านสอนอยู่ในป่า ลูกศิษย์ลูกหาออกมา
 ทาประโยชน์แก่โลกก็จากธรรมของท่าน นีสอนเทวบุตรเทวดามากขนาดไหน นั้นฟังช
 ใครจะได้ทาประโยชน์มากกว่าหลวงปู่มัน

โห เราพูดแล้วเราสลดสังเวชนะ ที่ความโง่ของมนุษย์มันลบล้างบาปบุญนรก
 สวรรค์พรหมโลกอะไรไม่มี ด้วยความตาบอดของมัน แล้วความลบล้างนี้ก็ไม่เห็นคุณค่า
 อะไรมีแต่โทษ ทำความลุ่มจมให้เจ้าของตลอดมา ด้วยความลบล้างความดี เอาความชั่ว
 ขึ้นไปแทนก็เท่ากับเอาไฟเอาไฟเข้าไปแทน เผาตลอดเวลา โลกนี้โลกไหนรายใดที่มี
 ความสุขยิ่งกว่าธรรม แล้วก็เอานามาแข่งกันกับธรรมไม่มี ขนาดนั้นมันก็ยังไม่ยอมนะ
 มันไม่ยอมรับธรรม ยังบินไปตามกิเลสตัณหาตัวหลอกหลวง ปากฉีกหูขาดก็ช่างหัวมัน วัง
 ตาม วันนี้พอสมควรแล้วมั้ง เทศน์ไปเทศน์มาเหนื่อย (เรื่องยังไม่จบดี กำลังเพลินอยู่
 เจ้าคะ) ให้จบยังงี้ถึงเรียกว่าจบดี มันจะตามย้อนหลังนะ ปี่วะเดียวเลย ยังไม่จบดี ทำ
 ยังงี้ถึงจบดี มันจะปี่วะเลยตรงนั้น หากไม่ออกเฉยเสีย โหนนิตมาหรือ เราฟังทราบตะ
 ก็นีว่ามา แล้วเป็นยังงี้อาการของโรคนะ

อาจารย์นิต เขานิดสารเคมีเข้าไปแล้วก็ให้ท่านยานิดหน่อยก็แข็งแรงขึ้นคะ
 แต่หนูว่าที่รอดมาได้นี้เป็นด้วยอานิสงส์ของท่าน คีล ภาวนา ที่อบรมสั่งสอนนะคะ ไม่

ใช้เพราะยาหมอมอย่างเดียว แล้วก็ยังมีเรื่องอัศจรรย์คือผ้าตัดขนาดนี้ หมอบอกว่ารอดมาได้ยังไง ไม่เรียกยาแก้ปวดแม้แต่เม็ดเดียว นอนนิ่งแล้วก็ขอประทานอนุญาต เล่าเรื่องที่ไต่ย็นตอนกลางคืนวันพฤหัสบดี ได้ไหมคะ ไต่ย็นคนมาพูดคืนวันวิสาขะนะค่ะ

หลวงตา คินโหน อ้อวันวิสาขะ เอาว่ามา

อาจารย์นิต หนูสวดมนต์เสร็จก็จะนอน ก็เข้าใจว่าหนุมองไม่เห็นแต่มีคนเข้ามาเยอะ เป็นกลุ่มผู้ชายเข้ามานะค่ะ บอกว่ามาขอโหสิกรรมให้ จะไม่ทำให้บาดเจ็บอีก เพราะว่าผู้คุมเปิดกองบุญให้ดู บุญที่ทำไว้มากมาย ที่เมตตาพาอบรมสั่งสอนนี้ ได้พาให้หนูรอดจากหนามมาจนถึงได้เห็นหน้าหลวงพ่อนี้ค่ะ

หลวงตา เออ เอาละเราอมรับ อันนี้เรียกว่าเปิดออกมาเป็นพยานของธรรม นั่นคือความจริงล้วนๆ ไม่มีอะไรเป็นข้อขัดแย้ง กระทบมันก็เลยเสียงร่ำร้อง ร้องให้อีกทีก็ครึกโครม (หลวงพ่อบอกว่าขอมให้ทางวัดจัดคนซื้อผลไม้เองแล้วค่ะ) ไม่ทราบนี่ เราเดินเข้าไปที่ไรไม่เห็นสับปะรดสักลูกหนึ่งแขวนอยู่นั้นเลย ตรงนี้ละซี ที่ว่ากระทบร้องร่ำร้องให้ก็ตอนนี่แหละ ขาดสับปะรด ไปที่ไรไม่เห็นสักที เราก็เลยจะปลอมโยนกระทบว่า สุกินกล้วยไปก่อนเถอะ อาจารย์สุมาแล้วสุค้อยกินทีหลัง

นี่อาจารย์เขามาแล้วเขาทราบหรือยังไม่รู้ละ มีแต่ปลอมโยนเขา บอกว่าสุกินกล้วยไปเสียก่อนเถอะ อาจารย์สุมาสุค้อยกินสับปะรด ก็มันชอบสับปะรดมากกว่ากล้วย ถ้าสับปะรดมีเท่าไรเอาหมดๆ นอกจากไม่มีสับปะรดแล้วมันก็มากินกล้วย ถึงได้พูดปลอมโยนเขา เวลาเราไปโหนดมาเราก็เห็นสับปะรด แต่เราไม่แน่ใจว่าเป็นสับปะรดหวานหรือเปรี้ยว ส่วนมากเขาบอกไม่ค่อยหวานเราก็ถอนจิตนะ ถ้าว่าหวานนี่เอาเลย ฟาดใส่รถเต็มมาเทปี่ะเลยให้พวกสัตว์ ประการหนึ่งก็คือกล้วยเป็นพื้นฐานอยู่แล้วไม่เคยอดอยากเลยสำหรับกล้วยนะ อันนี้มันก็พอกินพอเป็นพอไป เอาละ เราวังนั้นะ

เมื่อเข้าหลวงตาว่าหลวงตาฉันยาแก้แพ้แล้วเพราะน้ำมูกมากหรือเจ้าคะ

เออน้ำมูกมากพอฉันยาแก้แพ้แล้วมันก็จะจับลง เราก็ไม่รู้ว่าน้ำมูกมาจากอะไร มาจากยาหรือมาจากอะไร(ยาจีนจะขับออกมาค่ะ) อันนี้มันน้ำมูกหวัดด้วยนะ ถ้าน้ำมูกธรรมดาที่พอสังเกตได้ พอยับยั้งกันได้ แต่ที่น้ำมูกหวัดมันฟาดมาทั้งโคตรทั้งแซมมัน เราก็ต้องเอายาเข้าสู่กันซิ เข้าใจหรือเปล่า ก็มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ ไอเสียจน โธ เมื่อเข้าพอตื่นขึ้นมาตี ๓ เริ่มไอทันที ไอไม่หยุดไม่ถอยเลยทำไง ก็เลยไปคว่ำเอายานั่นมาระงับ พอฉันยานี้ลงไปแล้วเงียบเลย จนกระทั่ง ๖ โมงกว่าๆ มันถึงแสดงขึ้นมาอีก ไอก็ไม่มากนัก นี่แสดงว่ายานี้ก็ได้ผลก็เท่านั้นแหละ มันไม่ได้เป็นเพราะยาอันนั้นขับถ่ายเดียวนะ มันเป็นหวัดด้วย เพราะฉะนั้นเราถึงฉันยาแก้แพ้เข้าไป เข้าใจแล้วนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd